

תת"ע 5496/10/15 - מדינת ישראל נגד ח'אלד עמאשה

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

09 נובמבר 2015

תת"ע 5496-10-15 מדינת ישראל נ'
עמאשה חאלד

בפני כב' השופט אלכס אחטר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ח'אלד עמאשה

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד שגיא בוסנינו

מטעם הנאשם: בעצמו ע"י עו"ד וילאים אבו עוואד

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מרשיע את הנאשם על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אלכס אחטר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 15.7.15 בסמוך לשעה 08:20 נהג ברכבו בכביש 90 לכיוון צפון במהירות של 135 קמ"ש, מקום בו המהירות המרבית המותרת הינה 80 קמ"ש.

עמוד 1

ב"כ המאשימה עתר להטלת ענישה שלצידה פסילה בפועל של 4 חודשים ומעלה, פסילה על תנאי וקנס וזאת מבלי להציג בפני ביהמ"ש פסיקה מתאימה אשר תואמת את מתחם הענישה כפי שצוין בטיעוניו.

ב"כ הנאשם הפנה את ביהמ"ש לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעובדה כי הוא מתגורר ברמת הגולן, עובד באזור המרכז ועתר להסתפק בפסילה המנהלית של 30 ימים אותם ריצה הנאשם זה מכבר.

ב"כ הנאשם אף הוא לא מצא לנכון להפנות את ביהמ"ש למתחם הענישה התואם את טיעוניו.

אין חולק כי נהיגה במהירות בה נהג הנאשם הינה עבירה חמורה. מדובר במהירות מופרזת אשר אך בנס לא התלוו לעבירה זו עבירות נלוות נוספות.

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

כאמור בעניינו מדובר בעבירה אשר בנק יכול היה הנאשם להימנע מביצועה שכן נהיגתו במהירות המופרזת לא הייתה הצדקה כלשהי. אין חולק כי נהיגה במהירות שכזו סיכנה את משתמשי הדרך.

הנאשם נוהג משנת 1994, לחובתו 9 הרשעות קודמות שהאחרונה משנת 2015. המדובר בהרשעות שכולן מסוג ברירת משפט.

אדגיש כי בתת"ע 5893-11-13 הסכימה המאשימה לגבש הסדר טיעון אשר במסגרתו הודה הנאשם והורשע בשלושה תיקים בהם עבירות מהירות של נהיגה במהירות של 102 קמ"ש, מקום בו המהירות המותרת הייתה 60 קמ"ש ו-144 קמ"ש, מקום בו המהירות המותרת הייתה 90 קמ"ש, כך שיוטלו על הנאשם בין הנאשם עונש פסילה של 60 ימים בלבד בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית אותם ריצה הנאשם.

אני מודע כי מדובר בתיק בו גובש הסדר טיעון ובצידו ככל הנראה נמצאו גם כשלים ראייתיים, אולם בהעדר תמיכה עניינית ורלוונטית במתחם הענישה אשר נטען כאן לפניי אין לי אלא "להיאחז" בעמדה העונשית של המאשימה כפי שבאה לידי ביטוי במסגרת הסדר הטיעון בתיק הנ"ל.

אולם, אני קובע כי בנסיבות אלו יש לקחת בחשבון שאין המדובר בגזר דין שניתן במסגרת טיעונים פתוחים.

בתת"ע 1713-03-14 מדינת ישראל נ' מחימר יוסף, הטיל ביהמ"ש השלום לתעבורה בירושלים על נהג אשר נהג במהירות מרבית של 136 קמ"ש, מקום בו המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש, פסילה בפועל של 3 חודשים, פסילה מותנית וקנס. בעניין זה דובר בנאשם אשר נשפט בהעדר התייצבות והבקשה אשר הוטלה בעניינו לביטול פסק הדין, נדחתה.

אדגיש כי הנאשם בתיק זה צבר לחובתו 105 הרשעות קודמות בהן 8 עבירות דומות, היינו עבירות מהירות.

על כן, אני קובע כי מתחם הענישה בעניינו הינו בין עונש פסילה בפועל שבין 30 ימים לבין 3 חודשים בצירוף עונש פסילה מותנה וקנס.

כאמור הנאשם נוהג שלפניי נוהג משנת 1994 ולחובתו 9 הרשעות בלבד, כולן מסוג ברירת משפט.

הנאשם ריצה פסילה מנהלית של 30 ימים זה מכבר ובנסיבות העניין באתי לכלל מסקנה שבמקרה קונקרטי זה על נסיבותיו כאמור לעיל, ניתן להסתפק בפסילה אותה ריצה הנאשם זה מכבר.

בהתחשב בחומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת אשמו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח או 15 ימי מאסר.

הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שובר תשלום.

2. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית **אשר רוצו זה מכבר.**

3. אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אלכס אחטר, שופט

הוקלד על ידי הילה בוחבוט